

Sygn akt: I C 326/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Kościerzynie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Knyba

Protokolant: sekr. sąd. Karolina Stępińska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015r. w Kościerzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) SA z siedzibą we W.

przeciwko J. B.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego J. B. na rzecz powoda Banku (...) SA z siedzibą we W. kwotę 12.189,20 zł (dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy) wraz z:

- umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 11.864,58 zł od dnia 17 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi odsetkami od kwoty 299,62 zł od dnia 17 stycznia 2014r. do dnia zapłaty;

II. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania w sprawie.

Sygn. akt I C 326/15

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) SA z siedzibą we W. w pozwie wniesionym w dniu 9 czerwca 2014r. domagał się zasądzenia od pozwanego J. B. kwoty 12.190 zł wraz z umownymi odsetkami wynoszącymi czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 11.864,58 zł od dnia 17 stycznia 2014r. do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi od kwoty 299,62 zł od dnia 17 stycznia 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż powód w ramach swej działalności udzielił pozwanemu kredytu gotówkowego na podstawie umowy z dnia 22 stycznia 2010r.. Pozwany nie wywiązywał się z regulowania rat pożyczki w ustalonych terminach, wobec tego powód wypowiedział umowę, co skutkuje wymagalnością zadłużenia.

(k- 4-6, k- 19-21 - pozw

k- 7- pismo powoda w uzupełnieniu pozwu)

Mocą nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie, wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 8 września 2014r., uwzględniono roszczenie powoda w całości.

(k- 8- nakaz zapłaty)

Od powyższego nakazu pozwany wniósł sprzeciw, zaskarżając go w całości. Wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że powód nie udowodnił podstaw i wysokości żądania, nie wyliczył sposobu wyliczenia należności głównej, nie wykazał istnienia podstaw do wypowiedzenia umowy, nie wykazał podstawy wymagalności dochodzonego roszczenia, nie wykazał doręczenia pozwanemu wypowiedzenia umowy, nie dokonał pełnego rozliczenia zadłużenia z uwzględnieniem dokonanych wpłat. Pozwany podniósł też zarzut przedawnienia roszczenia.

(k- 9-11- sprzeciw od nakazu zapłaty)

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu Sąd, mocą postawienia z dnia 6 listopada 2014r., stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości.

(k- 12v- postanowienie)

Sąd ustalił, co następuje:

Powód Bank (...) SA z siedzibą we W., w ramach swojej statutowej działalności, na podstawie umowy kredytu gotówkowego z dnia 22 stycznia 2010r. udzielił pozwanemu J. B. na jego wniosek kredytu gotówkowego w wysokości 24.150 zł. W umowie strony ustaliły, iż spłata nastąpi w 72 równych ratach, w wysokości po 553,89 zł, pierwsza płatna do 21 lutego 2010r. Ustaliły także, iż w wypadku nieterminowej spłaty kredytu od zadłużenia przeterminowanego pobierane będą odsetki karne według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Integralną częścią umowy strony uczyniły regulamin udzielania kredytów i pożyczek (...), plan spłaty pożyczki. Strony w treści umowy ustaliły także kolejność zaliczania dokonywanych wpłat na poczet należności z tytułu kosztów windykacji, prowizji i opłat, odsetek od kapitału przeterminowanego, kapitału przeterminowanego, wymagalnych odsetek, kapitału, opłaty z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia. Strony w umowie ustaliły też, iż kredytodawca będzie mógł wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku zalegania przez kredytobiorcę ze spłatą dwóch pełnych rat kredytu.

(dowód: k- 67-72, k- 91-96- umowa kredytu gotówkowego

k- 74-76- harmonogram spłaty kredytu

k -78-wyciąg z ksiąg banku

k- 118-119- zeznania świadka B. B.)

Pozwany otrzymał kwotę kredytu gotówkowego wynikającą z umowy. Pozwany dokonywał pierwotnie wpłat na poczet spłat rat zaciągniętego kredytu zgodnie z harmonogramem, jednakże odkąd stracił pracę i jego sytuacja finansowa uległa znaczącemu pogorszeniu, zaprzestał spłacania w 2013r. Z uwagi na zaległości w spłacie należności, powód wzywał pozwanego do zapłaty. Wreszcie, z uwagi na dalsze zaleganie przez pozwanego z zapłatą, powód wypowiedział umowę w piśmie z dnia 21 października 2013r. Wówczas zaległość z tytułu spłaty przeterminowanego kapitału wyniosła 1.779,33 zł, odsetek przeterminowanych 713,21 zł, odsetek karnych 41,33 zł. Nadto z tytułu wezwań do zapłaty powstała należność w wysokości 25 zł.

(dowód: k- 77- wypowiedzenie umowy

k -78-wyciąg z ksiąg banku

k - 80, k- 81- wezwanie do zapłaty

k- 98-zestawienie spłat

k- 118-119- zeznania świadka B. B.)

Pozwany zaprzestał spłacania przedmiotowej pożyczki z uwagi na sytuację finansową. W piśmie z dnia 13 maja 2014r. zwrócił się do powoda o restrukturyzację zadłużenia i rozłożenia jego spłaty na raty w wysokości po 200 zł miesięcznie. Zwrócił się też do powoda o umorzenie odsetek z tytułu opóźnienia w spłatach. Pozwany wraz z rodziną zamieszkuje w domu jednorodzinnym. Na utrzymaniu ma żonę i małoletniego syna, zamieszkuje z nim córka z rodziną, również znajdująca się w trudnej sytuacji finansowej. Prócz nieruchomości i starego samochodu, pozwany nie ma wartościowych składników majątkowych. Pozwany pracuje, jednak bez legalnej umowy, zarabia około 2.000 zł miesięcznie. wcześniej pracowała na podstawie umowy, jednakże otrzymywał najniższą płacę krajową.

(dowód: k- 82-83- wniosek - 98-zestawienie spłat

k- 118-119- zeznania świadka B. B.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadka B. B., kserokopii i oryginałów dokumentów prywatnych złożonych przez powoda.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. B. w całości. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności, dotyczą one jednak głównie określenia aktualnej sytuacji materialnej i finansowej pozwanego, niemniej świadek wskazuje w nich, iż pozwany otrzymywał wezwania od powoda do spłaty należności, wreszcie wypowiedzenie umowy.

Sąd oparł się w przedmiotowej sprawie na dokumentach prywatnych złożonych przez powoda, nie znajdując podstaw do odmówienia im wiarygodności. Co prawda kserokopia w szczególności umowy kredytu gotówkowego została zakwestionowana przez pozwanego, jednakże powód złożył oryginał umowy. Niewątpliwie nie nastąpiło tu naruszenie art.207 kpc, gdyż złożenie tego dokumentu nie spowodowało zwłoki w rozpoznaniu sprawy, sąd zatem mógł oprzeć się na nim oceniając roszczenie powoda.

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości.

Na wstępie należy stwierdzić, iż okolicznością nie budzącą wątpliwości jest fakt zawarcia przez strony umowy kredytu gotówkowego z dnia 22 stycznia 2010r. Okoliczność ta została wykazana przez powoda za pomocą złożonych do akt sprawy dokumentów, nie była także ostatecznie kwestionowana przez pozwanego. Pozwani co prawda zakwestionowali wysokość zaległości ustalonej przez powoda, jednakże sąd ustalił je w oparciu o wyliczenia zaoferowane przez stronę powodową w związku z zarzutem wyrażonym w sprzeciwie. Okolicznością, na którą powoływał się pozwany w celu wykazania niezasadności roszczenia powoda był też fakt braku właściwego wezwania pozwanego do zapłaty zaległych rat kredytu pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wbrew twierdzeniom pozwanego, do takich wezwań doszło, przyznała to również świadek, B. B., żona pozwanego, jego pełnomocnik w niniejszej sprawie. Wreszcie powód wykazał, iż umowa pomiędzy stronami została skutecznie wypowiedziana w czasie, gdy pozwany zalegał już z zapłatą więcej niż dwóch rat kredytu. Skoro bezsporne jest, iż pozwany zalega z zapłatą należności za nie mniej niż dwie raty, mogło dojść skutecznie do postawienia całej należności w stan natychmiastowej wymagalności. Wskazać też trzeba, w zakresie podniesionego zarzutu przedawnienia, iż zaległość w spłacie powstała w 2013r., wypowiedzenie umowy nastąpiło pismem z dnia 21 października 2013r., pozew w sprawie został złożony w dniu 9 czerwca 2014r., zatem z pewnością nie doszło do przedawnienia roszczenia ani w zakresie należności głównej, ani odsetek. Termin przedawnienia wynoszący trzy lata z pewnością nie upłynął. Nadto wskazać trzeba, iż w piśmie z dnia 13 maja 2014r., w odpowiedzi na kolejne wezwanie do zapłaty, pozwany zwrócił się do powoda o restrukturyzację zadłużenia i rozłożenie go na raty. Nie zakwestionował w nim żadnego z roszczeń powoda, ani c do zasady, ani wysokości. Należy zatem przyjąć, iż uznał swoją zaległość wobec powoda, czym dodatkowo przerwał bieg terminu przedawnienia.

Stwierdzić zatem należy, iż w świetle ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy niewątpliwym jest fakt istnienia zaległości po stronie pozwanego na rzecz powoda w wysokości wskazanej w żądaniu pozwu. Zobowiązanie pozwanego J. B. wynika wprost z zawartej umowy, mając swą podstawę w treści art.2 ust.1 ustawy o kredycie konsumenckim, z mocy którego możliwe jest udzielenie kredytu w każdej postaci, zatem również gotówkowej. Wskazać też trzeba, iż nie sposób podzielić zarzutu pozwanego, iż powód nie wykazał podstawy do naliczenia kwoty 25 zł tytułem kosztów windykacji wewnętrznej. Obowiązek zwrotu opłat związanych z kosztami wysyłanych upomnień i zawiadomień wynika bowiem wprost z treści §8 łączącej strony umowy.

Analizując wniosek pozwanego o rozłożenie jego płatności na raty sąd doszedł do przekonania, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy za wiarygodne uznać wyjaśnienia B. B. w zakresie przyczyn powstania zaległości na rzecz powoda, analogiczne jest zawarte w piśmie pozwanego z dnia 13 maja 2014r. Powody te co do zasady zasługiwałyby na uwzględnienie w tym sensie, iż mogłyby skutkować aprobatą w zakresie wniosku o rozłożenie zasądzonej należności na raty. Nie można bowiem abstrahować zupełnie również od sytuacji powoda, a także realnych możliwości płatniczych pozwanego. Tymczasem osiąga on dochód z pracy dorywczej na poziomie 2.000 zł, przy czym na utrzymaniu ma nie tylko rodzinę w osobach niepracującej i nie mającej dochodu żony oraz małoletniego syna, ale faktycznie udziela dachu nad głową nieodpłatnie córce i jej rodzinie. W sytuacji gdy pracował na podstawie umowy o pracę, jego dochód był jeszcze niższy. Wszystko to wskazuje, iż jego rzeczywista możliwość spłaty jest nieznaczną, nie jest też pewna. Nadto, zaproponowana przez niego wysokość spłaty na poziomie 200 zł miesięcznie, zważywszy wysokość zadłużenia, nie przedstawiałaby dla powoda ekonomicznie istotnej wartości, trwałaby też nadmiernie długo. Dlatego też sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o rozłożenie płatności na raty, niemniej nic nie stoi na przeszkodzie, by z takim wnioskiem pozwany po raz kolejny zwrócił się bezpośrednio do powoda.

Mając na uwadze powyższe, na mocy art.2 ust.1 ustawy o kredycie konsumenckim, art.481§1, 2 i 3 kc, art.320 kpc a contrario, sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku.

O kosztach Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść przepisów art.98 kpc i art.108 kpc, art.102 kpc, w myśl zasady słuszności. Zdaniem sądu, rozwiązanie przewidziane w art.102 kpc, będzie miało w niniejszej sprawie zastosowanie. W ocenie sądu, obecna sytuacja pozwanego jest szczególnie trudna, w szczególności rodzinna i finansowa. Poziom jego dochodów, z których musi utrzymać najbliższą rodzinę, a także wspomóc córkę i jej rodzinę, nie pozwala mu na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb. Z drugiej strony, powód znajduje się w obiektywnie korzystniejszej sytuacji, w szczególności kondycji finansowej. Nadto bez wątpienia jego pełnomocnik wykonuje na jego rzecz stałą obsługę prawną, nie wiążącą się z uiszczeniem opłat na jego rzecz przez powoda w każdej z powadzonych spraw z osobna. Tym samym, nie poniósł on odrębnych kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie, podlegających konieczności zwrotu. Uiszczona zaś opłata od pozwu w wysokości 153 zł nie stanowi też znaczącej kwoty w sytuacji powoda. Mając na uwadze powyższe, sąd rozstrzygnął jak w punkcie II wyroku, odstępując od obciążenia pozwanego kosztami postępowania w sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)